

๑. แจกความ รอง นายพัน ภัยดี นำ
๒. แจกความรองบริษัทนาครเกษม นำ
๔. เป็ดย่น แจกความ ห้าง เสือปาก นำ
๕. เป็ดย่น แจกความ พักคณธรมะย่น นำ

น้ำมันพิณเตน

ทำนุบำรุง บัณฑิต พานิช ประทุมตามอกล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(Messrs. Maconochie Bros, Ltd London)

ได้ดังให้

ข้างปี. คริสตมาส แอน กำปะนี. ตมิเต็ก

เช่น ยมด, ปลากระป๋อง, เนื้อกระป๋อง, ผักดอง, เนื้อสัตว์กระป๋อง, เครื่อง
กระป๋องสำหรับทหาร, น้ำซอ, น้ำส้ม ฯลฯ ซึ่งเหล่านี้จะตกเข้ามาในเรือด้วย
เร็วไป คราวนี้ตัวฮานนี่ก็ทำใจไม่ได้เลย คำบอกถนนราชวงศ์ จังหวัดพระนคร

Q. 6/8/68

ได้มี บางท่านมา ร้องขอให้ข้าพเจ้า มี ย้อมผ้า แดพร สีต่างๆ ไป การ นาน มาแล้ว แต่ทุกวันนี้ก็ยังไม่มีจำนวน ผู้ต้องการ ขอให้ข้าพเจ้า ลงมือ มี ย้อมผ้า แดพร ต่าง ๆ มากขึ้น เพราะฉะนั้น ตั้งแต่ วันที่ ๑ มิถุนายน พ. ศ. ๒๔๖๔ เป็นต้นไป ข้าพเจ้า จะได้ ลงมือ มี ทำการ ย้อมผ้า แดพร สีต่าง ๆ เพื่อเป็นการ ตอบแทน ให้ ครอง กับ คณะ ประสงค์ ของ ท่าน ทั้ง หลาย โดย หักนี้ รอด เรียบ ท่าน ที่ประสงค์ จะ ให้ ย้อมผ้า แดพร จะ เป็นสิ่ง หนึ่ง ถึงใด ก็ ตาม โปรด มา กรทำ ความ ส. ลง กับ ข้าพเจ้า ได้ทุก เวลา โดย ใช้ ชื่อ ย่าง - ยอมนั้น ส่วน ราคา นั้น จะ คิด พอ สมควร

[illegible]

บ้าน ป. ทองหัว เลขที่ ๕๒-๕๔

เหนือ ปากตรอก ช่อธงแดงก่ำ จังหวัด พระนคร

រក្សី ហា ឫស្សី

ข้อสอง ความแก่บรรดาท่านหัวเถียงที่เคยใช้ยาชานาน เห็นสรรพคุณแล้ว
จะบ่นนี้ ได้มี ยาชินคน ได้เกิด ขึ้นใน ตำบล ที่ท่าน เคยซื้อไปใช้ แล้ว ยังมีธรรมาพร
ไป หลากแห่ง หลาย ตำบล ตาม ม้าย ท แร่น หัวไป แต่หา ใช้ยาอย่าง ชานาน ที่ ท่าน
เคยใช้ เห็น สรรพคุณ แล้วไม่ (ได้ ยาก็ ค่อย คิดถึง รวด ยาก็ เหมือนกัน) ข้าพเจ้า
เกรง ว่าท่าน จะ เข้าใจ ผิด จึง ได้ คิด เปลี่ยน แปลง เครื่องหมาย ที่ หัว ชานาน มี ครก คั่ว
อยู่ใน แจก ความนี้ ประทับ ใน ใบปลิว วิถีใช้ และได้ ถอด อรรถาธิษฐาน ที่
ข้าง เคียง กัน และ บอก คำแปล ที่ จำหมาย ที่ ถัดมา ๒ ด้าน อีก ด้านหนึ่ง บอก ชื่อ ยา
นั้น และ จึง จะเป็น ยา ของ ข้าพเจ้า ตาม ที่ ท่าน เคยใช้ ให้ เห็น สรรพคุณ มาแล้ว ส่วน
สรรพคุณ นั้น ไม่ จำเป็น ต้อง ถอด เพราะ ท่าน ที่ เคยใช้ คง ทราบดี แล้ว มี ราย ที่ บ้าน
เกิด เกิด ตำบล วังชัยมฤต ๓๖๐ คือ กับ โรง จำนำ และ ร้าน ราย เดือน
จะบอก คำสั้น ๆ ที่ หัวซอง บรรจุ ถัดมา เลขที่ ๓๖๑ คือ กับ โรง จำนำ ถ้าท่าน มีความ
สงสัย จะ จับไป ขาย ก็ คง เกิด ให้ ท่าน ทาน อย่าง ราม หรือ ท่าน ที่ อยู่ คง จัก พึง
ได้ จึง หวัง ไม่ คิด ผิด ครับ

ฉบับที่ ๓๕๖๔

๑. ๑๖๖๔
 ๒. ๑๖๖๕

นายอำเภอวิเศษเสกกับนางอินได้

ทั้งห้าว่า ช่าง นายเงิน ตาย

การพิจารณาที่ศาลพระวชิรอาณ

หน้า ๕

(កំណត់ ១៩៥៣)

คำให้การ นายส ข พยานใจ

ลูกกระเวิน ๑ เป็น บอยผู้ตัวสูง มาถึงหัวนา
โรงพักประมาณ ๘ ก. ค. เสด็จ คำว่ากระเวิน
รายงานบนผู้ถือมา นายสิบตัวตรวจเอกสาร
ก่อน เป็นหัวนา อดให้ข้าพเจ้า กับ นาย
อุ้มคำตรวจเอกสารก่อน แล้วจึงเดินไปด้วย
กัน คำสั่งของลูกกระเวิน ๑ มาทำให้ไปที่
บ้านนายเงิน โดยรถม้า รวมตัวตรวจ ๑ จะ
เสด็จมา แล้วจึงให้ข้าพเจ้ากับเดินบอกมา
บ้านนายเงิน ๑ ก็ บ้านนายเงินแล้วอีก
ที่หัวนาจึงมาตัว ๑ ก็ให้ไปโรงพักบาง
พลัดรักษาเจ้าประมาณ ๑ โดด ต่อมาบอยชื่อ
คอนเวิน โคนขาว ๑ มาขึ้น ข้าพเจ้า
เห็น นางกิมได้นั่งขึ้นรถม้าแล้วขึ้นรถ
มาขึ้นบน มาขึ้นรถม้า ๑ ไปมาอยู่
เรือนนายคอนเวินมาขึ้นรถม้า ๑ ขึ้นรถมา
ทอดรถมาไม่ได้ ๑ ข้าพเจ้ามาขึ้นรถ
ไม่ โรงพัก เสด็จ ๑ ตรวจเอกสารให้ดูแล้ว
ในระหว่างที่ข้าพเจ้า เสด็จไปขึ้นรถ ไม่
มีใครให้รับ มาขึ้นรถ ๑ ก็ขึ้นรถแล้ว
ทางกิมได้นั่งขึ้นรถ ๑ ก็ขึ้นรถมาขึ้นรถ
โดยประมาณ ๑ โดด ตรวจเอกสารแล้ว
ข้าพเจ้า นายสิบตัว ๑ ตรวจเอกสารให้ดูแล้ว
ไปโรงพักบางพลัด ๑ ตรวจเอกสาร ๑ แล้ว
แล้วจึงกลับ เสด็จ ๑ ไปโรงพักบาง
พลัด ทอดรถ ๑ ตรวจเอกสารให้ดูแล้ว
เสด็จมาขึ้นรถ ๑ ขึ้นรถมาขึ้นรถ

[illegible][illegible]

เมื่อ รุกขกระเณฯ ว่า “ไม่ไร่น้ำที่รอง
 หอวรรณพิทักษ์” นั้น มานพนั้นไม่ได้ครอบ
 ครองไรเลย อันนั้น ข้าพเจ้า ไม่ได้ เข้าใจ
 อธิษฐาน (พระชาวอริยการยกิจ) ที่ข้าพเจ้า
 ว่า รุกขกระเณฯ แล้ว แต่ข้า อธิษฐานแล้ว
 นั้น ข้าพเจ้าไม่รู้ ว่าอะไร แล้วด้วยเหต
 ใดไร เวลาเที่ยง บินเที่ยง ข้าพเจ้ารู้ กัก
 คุมเวลาที่พา นางกิมได้ ไป โรงพักนั้น ข้า
 พเจ้า ประมาณ เวลา ไม่ถูก เมื่อข้าพเจ้า
 ลงเรือ ทางกิมได้ อยู่บน เรือน นั้น ข้าพ
 เจ้าไม่เห็นมี ใครพูดกับนางกิมได้ บรรดา
 เรือน นาย บ่อน นั้น เป็นบรรดาอะไร ไม่ทราบ
 (แล้ว พยาน คอบว่า) เป็น บรรดา ไม่ทราบ
 บรรดา นั้น ข้าพเจ้า ประมาณ ไม่ถูก เพราะ
 เวลา นั้น น้ำมาก ท่วม บรรดา คำว่า “ประ
 มาณฯ” ข้าพเจ้า รู้ อีก บรรดา นั้น พาด
 กับ นก ราม แต่ ดูคำเท่าใด ข้าพ เจ้า
 ประมาณ ไม่ถูก

ตอนเช้า คนนี้ยังอยู่ในเรือ เสด็จขึ้น
คนอื่นที่นอกจากรเรือนี้ ได้เพียงหน้าออก
ดูบริเวณและ บริเวณวังเจ้าก็ เสด็จขึ้น
เพียงหน้าออก เวลาที่นายบ้วน มา ร้อง
สั่งนางกิมได้นั่ง นางกิมได้ ขู่ไม่ เรือ
ขึ้นหน้าไป ทางหน้า หันซ้าย ไม่ ไหว
บ้วน เสด็จขึ้นเรือ เขาเจ้าเรือดหน้า
หน้าซ้าย ไม่ได้ เพียงหน้าไป ดู นายบ้วน
ที่ เจ้าได้ ทารก เรือออก บรรดา เรือ
นายบ้วนเงินนั้น ผิด ที่ถูกบรรดา เรือ
นายบ้วน ๆ

คำให้การ นายสิบตำรวจโท กำนัน

พยานใจ

ข้าพเจ้า นายสมิณ คณธรา โตควน จิตรฤๅ
 อายุ ๒๒ ปี อยู่ โรงพักบาง พัดไม้ไผ่ เกือบ
 เพลิน ญาติกับใคร

ตอบโจทก์ เมื่อวันที่ ๓๓ เมษายน พ.ศ.
๒๔๕๔ ว่าพเจ้า ได้ออกจากโรง พักบพพัตต์
เมื่อ ๘ ก.พ. ไป ไท่ทักทัก เวียน นายพัน
ตำรวจเอก พระยาตรวง พอดภาพ มี บังคับ การ
ที่ ตำม เช่น ให้ ทราบ ล้วนมี จ้าง คอวน
ว่า ทัพ ข่าย ข้าง นายเงิน ศาล แล้วว่า
พเจ้า ได้ ไป ที่ เรือนนายเงิน ถึง บ้าน นายเงิน
เมื่อ ๘ ก.พ. เวลา นั้น ยาร ตีไป มี อยู่ ที่
เรือนั้น เมื่อ นาย บ่อช เวลานั้น ๘ ก.พ. เศษ
ขุนคณวณ ๑ ตั้ง ให้ ทัพ ข้าง กับ พด คำวอ
นั้น ได้ พด คำวอ ขึ้น ๓ ตัว พา นาง
ไป ถึง เรือน ไป โรง พัก บพ พัตต์ ลงเรือ

ที่บรรไดนอกฐาน เรือน นาย บ้วน เรือน
ของท้าววา ๑ จอด ที่ บรรได นอก ฐาน เมื่อ
นางกินไฉ่นั่ง อยู่ ที่ เบบียงเรือน นาย บ้วน
ออกมา จาก เรือนมาขึ้นที่ เบบียงนอก ฐาน
ท้วง เรือน ประมาน ๑ ชั่วโมง ว่า "กินไฉน
อย่าลืมที่พูดไว้" พูดครั้งเดียว ไม่ได้เข้า
แล้ว รุน กระแวน ว่า "คุณทองไม่ควรพูด"
แปลว่า ที่ ของตน

ตอน ทอดวงพรหม ๑ ข้าพเจ้าไป ถิ่นบ้าน
นายอิน ประมวล ถัก ครุ ทิ้ง ขุน ครอบงวน ๑
จึงสั่งให้ข้าพเจ้าคุมควา นางกิมได๋ ไป โรง
พัก เวลาเย็น นาง กิมได๋ นำ ธนุ ที่ ธรณียง
เรือนนาย ม้วน ร้อง ให้คา แดง ๆ ทอด
ครอบงวน ๑ สั่ง แล้ว ข้าพเจ้า ก็ คิด แสง พาน
กิมได๋ ลง เรือ เมื่อข้าพเจ้า พานนาง กิมได๋ จะ
ไป ลง เรือ ใน ขณะ นางกิมได๋ ก้าว ลง ใน เรือ
ธา - ธนุ ใน เรือธา - ธนุ ที่ กระโถน ยัง ไม่
ได้นั้น นาย ม้วน ก็ ไป ทุก เวลา ลง เรือ
นาง กิมได๋ นำ หน้า ข้าพเจ้า ไม่ มี ใคร นำ
หน้า นางกิมได๋ เมื่อ ขุน ครอบงวน ๑ ว่า นาย
ม้วน เรือน นั้น แล้ว นาย ม้วน จะ คอย ขุน
ครอบงวน ๑ หรือ ไม่ ข้าพเจ้า ไม่ ทราบ

ตอบคำสด จดคำร่ำว่านั่น ๆ ได้ระกับพด
คำร่ำว่านั่น ๆ ชูไว้ดังไปอยู่ไหน เว้นก่อน
ข้าพเจ้าไปถึงแล้ว ข้าพเจ้าเฝ้าคนคุมตัว
นาง กิมได๋ลงเรือ เราจะต้องไปอยู่ในเรือ
เมื่อไรไม่รู้ เมื่อเวลาคุมตัวนาง กิมได้
เดินมา นาง กิมได้เดินหน้าข้าพเจ้า เมื่อ
เวลานาย บ้วนพูดกับนาง กิมได้ นั้น ทาง
เรือ คำร่ำว่า ที่ จะเอา น กิมได้ ไปโรงพัก
ประมาณ ๓ วา ทางเรือน ๓ คอก

— (จบคำนำยตร์)

คำให้การ นายด้วง พยานโจท

ข้าพเจ้าพดด้วงฯ ชื่น คัมภ์ ประเพณีผู้
อายุ ๒๘ ปี อยู่ โรงพักวัด ถึงรบ ไม่เคย
เป็นอะไรกับใคร

คอบใจ ที่ พักผ่อนนอน ของข้าพเจ้า
 อยู่ข้างเรือนนายเงิน ข้าพเจ้าเข้าเฝ้า
 อยู่ ฝ่ายเรือนของข้าพเจ้าห่างกับเรือน
 นายเงินประมาณ ๑ วาเศษ เรือนที่ข้าพเจ้า
 อยู่มีตึกค้ำวางราบพลค้ำวางทองอยู่ด้วย
 เมื่อวันที่นายเงินตายข้าพเจ้าได้ไปตรวจ
 ท้องที่เวลา ๔ ค.ท. กลับมาถึงที่พักเวลา
 ๑๐ ค.ท. ครึ่งแก่ ๑๐ ค.ท. แล้วข้าพเจ้าไม่ได้
 ไปไหน ข้าพเจ้าเข้านอนประมาณเวลา ๑๑
 ค.ท.เศษ เวลา ๑๑ ค.ท.เศษ ก็นอนหลับ
 ถ้ามืดมาที่บ้านนายเงิน เวลาที่ข้าพเจ้า
 ตื่นอยู่อาจรู้ได้ด้วยสุนัขที่เห่า ในคืนวัน
 นั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ยินเสียงสุนัขที่บ้าน
 นายเงินเห่าเลย สุนัขที่บ้านนายเงินนั้น
 ถ้ามืดคนแปลกปลอมเข้าไปนอนท่ามกลาง
 เวลา นายเงิน กลับจากทำงาน ก็เห่าเหมือน
 กัน ที่บ้านนายเงินเลย สุนัขที่ไว้ค้ำ
 หรือ ๔ ตัวไม่ทราบ ข้าพเจ้าไม่ได้สังเกต
 (ย้ายมาต่อ)

นาง นัน พินเสน

ทั้งนี้ มี วิริยะ พานิช ประยูรสมบัติ จันทัก พรหม

ห่างมาไกลในใจ บราเทอร์ ลิมิเต็ด

(Messrs. Maconochie Bros, Ltd London)

ทรงสอนคนไทยประเทศอังกฤษ

ได้ดังให้

ข้างปี. คริสมาส แชน กำปะนี. ลิมเต็ด

กรมราชวงศ์ กรุงเทพ ฯ

เช่น เอยมส์, ปลากระเบื้อง, เนื้อกระเบื้อง, ผักคอง, เนื้อสันกระเบื้อง, เครื่อง
กระเบื้องสำหรับทวาร, น้ำช็อค, น้ำส้ม ฯลฯ ซึ่งเหล่านี้จะตกเข้ามาในเรืออันนี้
เชิญ ไปตรวจดูด้วย ที่ข้างนี้. คริตามัส คำบอก ถนน วรพงษ์ จัหวัด พระนคร.

C. 6/6/60

อย่าเพื่อทอดทิ้งของเก่า

ได้มี บางท่านมา ร้องขอให้ ข้าพเจ้า มี ย้อมผ้า แดพร สีต่างๆ ไปแปรรูป
ผ้าแล้ว แดพรทุกอัน ก็ยังทัวจำนวน ผู้ต้อง การ ขอให้ ข้าพเจ้า ลงมือ มี ย้อมผ้า
แดพร ต่าง ๆ มากขึ้น เพราะฉะนั้น ตั้งแต่ต้น ที่ มีคุณาชน พ.ศ. ๒๔๖๔ เป็นต้นไป
ข้าพเจ้า จะได้ลงมือ มี ทำการ ย้อมผ้า แดพร สีต่าง ๆ เพื่อ เป็น การ อนุโลม
ให้ ครอง กับ ความ ประสงค์ ของ ท่าน ทั้ง หลาย โดย เหตุนี้ ขอ เคารพ ถวาย ที่ ประสงค์
จะ ให้ ย้อมผ้า แดพร จะ เป็น ซึ่ง หนังสือ ได้ ก็ ตาม โปรด มา กระทำ ความ
ขอ ครอง กับ ข้าพเจ้า ได้ ทุก เวลา โดย ใช้ ชื่อ ย่าง ย้อมผ้า
ณ นคร

๑. วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน
 ๒. ขอบเขตของโครงการ
 ๓. ระยะเวลาในการดำเนินงาน
 ๔. งบประมาณ
 ๕. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ร้านป.ทองหว เลขที่ ๕๓-๕๔

เหนือ ปากตรอก ช่อลงแบงก์ จังหวัดพระนคร

ยา ะงับ กลิ่น ตัว

រតន៍ យា ប្រធាន

ขอแจ้งความแก่บรรดาท่านทั้งหลายที่เคยใช้ยาชานนี้ เห็นสรรพคุณแล้ว
จำบัดนี้ได้ ยาชานนี้ ได้เกิดขึ้นในตำบลที่ท่านเคยซื้อไปไว้แล้ว และมีสาวหรือ
ไปหลายแห่งหลายตำบลตามบ้านที่แถวนี้ แต่หาใช้ยาชานนี้ ท่าน
เคยใช้เห็นสรรพคุณแล้วไม่ (ได้ยาที่คล้ายคลึงกัน ขวดยาที่เหมือนกัน) ข้างเจ้า
เครื่องว่าท่านจะเข้าใจผิด จึงได้คิดเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายที่หัวขวดยา มีตราดังที่
ลงในแจ้งความนี้ ประทับในใบปลิว วิธีใช้และใส่กล่องกระดาษอีกชั้นหนึ่ง มีตรา
อย่างเดียวกัน และบอกตำบลที่จำหน่าย ที่ต้อง ๒ ด้าน อีกด้านหนึ่งบอกชื่อยา
นั้น และจึงจะเป็นยาของข้าพเจ้าตามที่ท่านเคยได้ใช้เห็นสรรพคุณมาแล้ว ส่วน
สรรพคุณนั้นไม่จำเป็นต้องกล่าวเพราะท่านที่เคยใช้คงทราบอยู่แล้ว มีรายที่ท่าน
คิดเสีย ตำบลท่าเตียน เลขที่ ๑๕๐ คิดลืมโรงจำนำ และร้านขายเหล็ก
ตำบลท่าเตียน ที่หัวแถวประตูตลาด เลขที่ ๒๐๘ คิดลืมโรงจำนำ ถ้าท่านมีความ
ประสงค์จะรับไปขายก็จะได้กำไรท่านอย่างมาก หรือท่านที่ขายค้างจึงได้
กำไรจกนี้ ไม่เป็นคิดค่าแถม

จิมโพลยา วารศัพท

ศูนย์การ ก & กรมการ พ.ศ. ๒๕๐๔
ร. ๑ : ๑
ร. ๑ : ๑

คคิษาฏกรรม ลักขณ์

นายบัววนวิสูตรเสกกับนางกิมได้

ต้องหาว่า ฆ่า นายเงิน ตาย

การพิจารณาที่ศาลพระวชิรญาณ

പി ക

(ต่อ กนก ๑๖๓๓๓)

คำให้การ นายสข พยานโจท

รูปกระแวน ๑ เป็น นวนครวัดถึง มาถึง หัวนา
โรงพัก ประมาณ ๑๒ ก. ค. เหม คำ รวดเกิน
รายงานเป็น ผู้ ถิ่น มา นายสืบ คำ รวด เอก
ตอน เป็น หัวนา กัดให้ ข้าง คำ กับ นาย
สืบ คำ รวด แต่ พด คำ รวด กัดแล้ว ไป ด้วย
กัน คำ ตั้ง รอง ชน ตระเวน ๑ มา ให้ ไป ที่
บ้าน นายเงิน โดย ชนกับ ตระเวน คำ รวด ๑ จะ
เดี๋ย มา แล้ว ชน เพศ ก็ พากัน เดิน มด มา
บ้าน นายเงิน น ถึง บ้าน นายเงิน แล้ว ดัก
ที่ ชน โมง จึง มา ตัว นาง กม ได้ ไป โรง พัก มง
พดกับ ข้าง คำ ประม ๑ ไป ถัก ตอน บ่าย หรือ
ตอน เหวง โคน ข้าง คำ ไป ตระเวน ข้าง คำ
เห็น นาง กม ได้ น ถึง โรง พัก มง น แดง ชน เว้น
นาย มง เพราะ บิด มง ไม่ ไป นาย มง ไป
เรือน นาย มง นาง กม ได้ ได้ น ถึง ที่ พด ชน
สุด ดอด เหวง ไม่ ได้ ไป น ถึง ชน เพศ คำ น ถึง
ไป โรงพัก เพศ คำ กระแวน ๑ ได้ กับ ได้
ใน ระหว่าง ถัก ข้าง คำ ไป น นาง กม โดมน ไม่
มีใคร ได้ เข้า มา พด กับ นาง กม ได้ โดย ที่
นาง กม ได้ มง ร้อง โทษ น แดง ชน หัก มง
ได้ ประมาณ ๑๐๐ ชน กระแวน ๑ เห็น กับ
ดักให้ นายสืบ คำ รวด เจ้า ตระเวน นาง กม กัด
ไป โรง พัก มง พดกับ ชน ตระเวน ๑ ตั้ง
แต่ดัก ข้าง เหวง ชนกับ ได้ ไป โรง พัก มง
พดกับ พด ชน ตระเวน ๑ ตั้ง แต่ดัก ข้าง
เฮว นาง กม ได้ โดย ที่ ชน น เมื่อนาง กม ได้

[illegible]

ไม่ได้ยิน ได้ยินแล้วจะหาอะไรไปกิน
นางก็ไม่ได้ไปไหนเลยไม่ได้พักหน้า เมื่อ
ไปคาบทางพอข้างหลังไม่มีความได้ถาม
นางก็ไม่ได้มาบ้านบ่อยเลยได้หาอะไร
เอามาให้ไป นางก็ไม่ได้ไปมาด้วยกับเรื่องตก
เขา เขาก็เป็นเหมือนคนที่ไม่มี ไม่ได้สังเกต
เขาบ้างเป็นอันเดียว ไปด้วยคนที่ได้ ๆ นาย
ก็คิดว่าคงมีความเป็นคนที่ดี นอกจากนั้น
ไม่มีอะไรอีก ฝ่ายนางจะเอามาหา
ไหนข้างเขาไม่

เมื่อพระเถระเห็นว่า “ไม่ไร่นาที่จริง
 ทอวนนา” นั้น นานวันหนึ่งไม่ได้ทอด
 อยางไรเลย วันนั้นข้าพเจ้าไม่ได้เข้าเฝ้า
 อธิบดีฯ (พระเถระมรตตารัตน) ที่ข้าพเจ้า
 ว่า พระเถระเห็นข้าพเจ้า เด็ก อธิบดีเห็น
 นั้น ข้าพเจ้าไม่รู้ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่อง
 ของเรา เวลาเที่ยง มันเที่ยง ข้าพเจ้ารู้ จัก
 ไปเฝ้าที่ พานางกินได้ ไปโรงพักนั้น ข้า
 พเจ้า ประมาณ เวลา ไม่ถูก เมื่อข้าพเจ้า
 ลงเรือ นางกินได้ อยู่บน เรือน นั้น ข้า
 พเจ้าไม่เห็นมีใครพูดกับนางกินได้ บรรดา
 เรือน ชาย ม้วน นั้น เป็นบรรดาอะไร ไม่ทราบ
 (แล้ว พยาน ตอบว่า) เป็น บรรดา ไม่ทราบ
 บรรดา นั้น ข้าพเจ้าประมาณ ไม่ถูก เพราะ
 เวลา นั้น นานมาก ที่คน บรรดา คำว่า “ประ
 พจน์” ข้าพเจ้า รู้จัก บรรดา นั้น พาด
 กับ นอก งาน แต่ ดูท่าท่า ใด ข้าพเจ้า
 ประมาณ ไม่ถูก

[illegible]

คำให้การ นายสิบตำรวจโท ท่วน

พยานใจ
ข้าพเจ้า นายสืบ กันหา โตคว่น จ.อุดร
อายุ ๒๐ ปี อยู่ โรงพลับบาง พลับไม่ไค้เคียง
แผนภูมิกับใคร

ตอนเช้า เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ.
 ๒๔๙๔ ข้าพเจ้า ได้ ออกจากโรง พักบางพลัด
 เวลา ๘ ก.ท. ไป ทูลเกล้าฯ เวียน นาย พัน
 ดำรงเดช พระยาทรงพระบาท ณ บ้าน ทาร
 ที่ ตำบล เหนือ ไท่ คราม, ... แล้ว ... จึง ...
 ข้า พเจ้า ... นาย เงิน ... แล้ว ข้า
 พเจ้า ... ไป ... เวียน ... นาย เงิน
 เวลา ๑๒ ก.ท. ...
 ... เวียน ... นาย ... เวลา ๑๒ ก.ท. ...

ที่บรรไดนอกบ้านเรือน-พยับฝน เรือ
รองที่รองฯ ลอดที่บรรได นอกบ้าน เมื่อ
มาถึงได้พ้องอยู่ที่ เรือเมืองเรือน นานย่น
อดกลืนจากเรือนพยับฝนที่กระเบื้องนอก บ้าน
หลังเรือนประพาศน์ฯ ลากพูดว่า “กินได้นะ
อย่าลืมที่พูดไว้” พูดครึ่งเดียว ไม่ได้เข้า
ตัว รุน กระแวนว่า “คุณหลวงไม่ควรพูด”
เป็นนัยๆ ที่ รองผ

ตอน หลอดพรหม ๑ ขี่พาเจ้าไป ถึงบ้าน
นายอิน ประมวล ตัก ข้าว ทิ้ง ชุม กระแจะ
จึง ตั้ง ให้ข้าพเจ้า คุณตา นางกิมได๋ ไป โรง
พัก เวลานั้น นาง กิมได๋ นั่ง อยู่ ที่ ระเบียง
เรือน นายอิน ร้องไห้ คา แสงๆ พอ ชุม
กระแจะ ๑ ถึง แล้ว ข้าพเจ้า ก็ คัด แสง พานาง
กิมได๋ ลงเรือ เมื่อข้าพเจ้า พานางกิมได๋ จะ
ไป ลงเรือ ใน ขณะ นางกิมได๋ กำลัง ลง ใน เรือ
ข้า ๑ อยู่ ใน เรือ ข้า ๑ อยู่ ที่ กระโถย ยัง ไม่
ได้นั่ง นายอิน ก็ ไป พุด แล่น ลงเรือ
นางกิมได๋ นำ หน้า ข้าพเจ้า ไม่ มี ใคร นำ
หน้า นางกิมได๋ เมื่อ ชุม กระแจะ ๑ ว่า นาย
อิน เห็น นั้น แล้ว นายอิน จะ ตอน ชุม
กระแจะ ๑ พอ มี ข้าพเจ้า ไม่ กระบ

ตอบเจ้า ทดตำราเวลานี้ - โตะกับทวด
ตำราเวลานี้ - ดูได้งั้น ไปอยู่ในเรือนก่อน
ข้าพเจ้าไปถึงแล้ว ข้าพเจ้าไปบน กบ กุม กัด
นาง กิมได้ลงเรือ เขาจะลงไป อยู่ในเรือน
เมื่อไร ไม่รู้ เมื่อเวลา กุม กัด นาง กิมได้
เดินมา นาง กิมได้เดิน หน้า ข้าพเจ้า เมื่อ
เวลา นาย บ้วน พุด กับ นาง กิมได้ นั้น ทาง
เรือ ตำราว่า ที่ จะ เจอ นาง กิมได้ ไปโรงพัก
ประมาณ ๑๐๑ ห้อง เรือน ๘ สอด

—(จบคำพยากรณ์)

คำให้การ นายต๋วง พยาน ใจ

ข้าพเจ้าพดด้วงฯ ชื่น คำนั่ง ประดิษฐ์
อายุ ๒๒ ปี อยู่โรงพักวัดถึงบน ไม่เคย
เล่นอะไรกับใคร

ตอบโจทก์ ที่ พัก ทอดมันชน ของข้าพเจ้า
อยู่ข้างเรือน นายเงิน ข้าพเจ้าเข้าเฝ้า
อยู่ ฝ่ายเรือนของข้าพเจ้าห่างกับเรือน
นายเงินประมาณ ๓ วาเศษ เรือนที่ข้าพเจ้า
อยู่มีพัด คารวก ๑๖ พัด คารวก หอด อยู่ด้วย
เมื่อวัน ที่ นายเงิน คบหา ข้าพเจ้า ได้ ไป คารวก
ของ ที่ เวลา ๔ ๑.๓. กลับมาถึง ที่ พัก เวลา
๑๑ ๑.๓. ครึ่ง แต่ ๑๑ ๑.๓. แล้วข้าพเจ้าไม่ได้
ไปไหน ข้าพเจ้าเข้านอนประมาณเวลา ๑๑
๑.๓.เศษ เวลา ๑๑ ๑.๓.เศษ ก็นอนหลับ
ถ้ามี คบหา ที่บ้าน นายเงิน เวลา ที่ ข้าพเจ้า
คืน อยู่ อาจรู้ ได้ด้วย สุนทร เทา ใน คืนวัน
นั้น ข้าพเจ้า ไม่ได้ยิน เสียง สุนทร เทา
นายเงินเห่าเสียง สุนทร ที่ บ้าน นายเงิน นั้น
ถ้ามี คบหา บอก ปลอดรับไป แพบเห่า ทุกวัน
เวลา นายเงิน กลับจาก ทำงาน ก็เห่า เห็น
กัน ที่ บ้าน นายเงิน ก็ยิน สุนทร เทา
หรือ ๔ ตัว ไม่ทราบ ข้าพเจ้าไม่เห็นเลย
(ยืนยัน)

ลี้ภัยพระยาศรี อดนาริเย กรุง กรุงเทพฯ

